

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.687 van 23 januari 2018
in de zaak A. 224.042/XIV-37.590**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1083 Ganshoren
 Landsroemlaan 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 20 december 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 195.451 van 23 november 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 januari 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De samenwerkingsplicht waarnaar verzoeker in zijn middel refereert, staat er niet aan in de weg dat de bewijslast in de eerste plaats op de kandidaat-vluchteling rust die zelf alle essentiële elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag dient aan te brengen. Verzoeker gaat eraan voorbij dat volgens de door hem geciteerde

rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie de samenwerkingsplicht inhoudt dat de betrokken lidstaat actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven “indien de door verzoeker [...] aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn”. Te dezen is er geen sprake van elementen die niet volledig, actueel of relevant zijn, maar stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op gemotiveerde wijze vast dat “[d]oor zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, [...] zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse [verkeert] over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land van herkomst verliet” en dat verzoeker “bijgevolg zelf het onderzoek [...] naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen [onmogelijk maakt]”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze stellen dat “[h]et verwijt dat de commissaris-generaal *in casu* geen onderzoeksdaden heeft verricht, zoals zijn registratie in India te controleren bij de UNHCR, [...] niet dienstig [is]”. Wat betreft de verwijzing naar het arrest Singh van het EHRM, gaat verzoeker eraan voorbij dat in het bestreden arrest reeds wordt vastgesteld dat die verwijzing niet dienstig is nu hij “in tegenstelling tot de [...] aangehaalde zaak Singh, geen betekenisvolle documenten heeft neergelegd met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit en vroegere verblijfsplaats(en)”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers op gemotiveerde wijze vast dat de door verzoeker bijgebrachte documenten, met name een geboorteakte, een politieattest en een “*affidavit*”, niet vermogen zijn identiteit, nationaliteit en beweerde verblijf aan te tonen. Verzoeker betwist die vaststelling niet. In het bestreden arrest wordt ook op omstandig gemotiveerde wijze toegelicht waarom de door verzoeker bijgebrachte medische attesten niet nopen tot nader onderzoek. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat daarbij uitgebreid in op de door verzoeker aangevoerde rechtspraak van het EHRM. Verzoeker beoogt in wezen dan ook een nieuwe beoordeling van de grief die reeds werd onderzocht en beantwoord met het bestreden arrest zodat zijn uiteenzetting de grond van de zaak raakt. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig januari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams